



Koirani ulvoo
kuutamolla

Ea Niemi

KOIRANI ULVÖÖ KUUTAMOLLA

Ea Niemi

© 2021 Ea Niemi

Kansi, kuvitus ja taitto Ea Niemi

Kustantaja: BoD - Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD - Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN 978-952-80-5015-5

Sisällysluettelo

1. Mysteeri tulee taloon.....	7
2. Nanna asettuu taloksi.....	11
3. Viivi vanha kyläluuta.....	13
4. On se Viivikin ollut pentu.....	15
5. Sattuuhan sitä.....	18
6. Piuhat poikki ja käämit käryää.....	21
7. Jänisjahdissa.....	23
8. Pissalammikot liplattavat.....	26
9. Nainen menee koirakouluun.....	29
10. Nainen reputtaa koirakoulussa.....	32
11. Ihmeisiin saa uskoa.....	37
12. Hulda Huoleton.....	40
13. Sivistynyt erakko.....	43
14. Nanna eläinlääkärissä.....	46
15. Nanna neurologilla.....	50
16. Suloinen puutarha.....	53
17. Hekumallisten hajujen komposti.....	56
18. Hullujen junassa.....	59
19. Syyskuun yö ei armoa tunne.....	62
20. Omena on öinen viettelijä.....	67
21. Remonttia karkuun.....	69
22. Kohtaaminen koiranilmalla.....	72

23. Kunnianarvoisa yövieras.....	74
24. Pakkanen.....	77
25. Koiramainen lomaromanssi.....	80
26. Kaukasian paimenkoira.....	85
27. Oksentaa moni muukin Vapun aattona.....	89
28. Vanha Viivi sairastuu.....	92
29. Rajan takana vaanii rakkaus ja rabies.....	95
30. Koirahotelli.....	99
31. Luumusadon runsaus.....	104
32. Nyt riittää, sanoi sivistynyt nainen.....	108

Mysteeri tulee taloon

Tämä osaa ulvoa kuin susi. Se asettuu takatassuilleen, kohottaa kuononsa etuviistoon ylös ja päästää kurkustaan syvän, surumielisen ulvonnan. Siinä piilee aavistus ikiaikaista muinaissuden kaihoa aron kuutamolla ja kätkeytyä sanomaa jostakin ihmistietoa vanhemmasta. Pitkien mollisointuisten sävelkulkujen jälkeen saattaa seurata muutama lyhyt, lähinnä lehmän ammumiselta kuulostava ynähdys. Sen jälkeen olento palaa takaisin neljälle jalalleen ja näyttää taas aivan tavalliselta koiralta.

Lähden noutamaan uutta koiraani pimeänä myöhäisyksyn iltana. Ajan loputonta, mutkittilevaa soratietä räntäsateessa. Vihdoin tien vasemmalla puolella kohoaa jykevä, kellertävä puurakennus, josta en voi erehtyä. Olen perillä entisellä kyläkoululla, josta lapset on karkotettu ajan hengen mukaisesti kirkolle koulukeskukseen. Nykyään taloa asustaa kultaisten noutajien kasvattaja. Koiraihmisenä ymmärrän sulkea portin huolellisesti perässäni pihaan astuessani.

Äkkiä pimeydestä sukeltaa esiin vaalea, vankka hahmo paiskaten etutassunsa rinnuksilleni. Vastaanotto tuntuu

mukavalta. Sivummalta kuuluu askelten läiskettä ja läähätystä. Useampi tassupari pomppaa tervehtimään minua ja yhtäkkiä olenkin iloisesti selälläni räntäisessä maassa. Yhdeksän noutajan lauma haistelee minua ystävällisesti ja saan muutaman tuttavallisen nuolaisun poskelleni. Minnekähän käsilaukkuni on mahtanut lentää? Kennelin emäntä astelee verkkaisesti pimeydestä joukon jatkoksi ja ojentaa rennosti kätensä tervehtiäkseen. Istun tukevasti kuralätäkössä taka-puoli märkänä, kättelen kohteliaasti yläviistoon ja esittäydyn. Sivistynyt nainen on tullut koiran oston.

Kultainen noutaja, jonka tältä reissulta mukaani saan, osoittautuukin varsinaiseksi persoonaksi. Tällä eläimellä on *Menneisyys*, se ei olekaan mikä tahansa tavallinen rakki. Pentuiässä tämä muotovalio oli myyty Islantiin saakka, jonne saavuttuaan se joutui viettämään kuukauden karanteenissa, kuten sikäläinen laki määräsi. Uudessa kodissa tulokkaaseen ei kuitenkaan oltu tyytyväisiä vaan se oli lähetetty takaisin kasvattajalleen maininnalla ”small soul”. Pienisieluisella pennulla oli edessä paluulento takaisin kotimaahan. Tämän jälkeen tavallinen suomalainen lapsiperhe oli ostanut tämän reppanan, mutta palauttanut sen tuota pikaa maininnalla ”sekopää”.

Nyt minulle esitellään hoikka, toisella vuodella oleva noutaja. Sen kuono näyttää tavallista kapeammalta ja katse

utuisen poissaolevalta. Jos koirat osaisivat kirjoittaa, tämä olisi ilmiselvästi kaihoisa runoilija.

Hassun väärät etujalat täydentävät vaikutelmaa oma-laatusesta yksilöstä. Tämän rotuvalion etukäpälät olivat pentu-iässä alkaneet vinoutua ja virheasentoa oli yritetty korjata leikkauksella. Sääriluut operoitiin kohdakkain siten, että niiden oli määrä kasvun myötä suoristua. Nanna lopetti kuitenkin kasvamisen ennen aikojaan, ja niin etujalat jäivät väärän vänkyröiksi. Se ei ole missään vaiheessa vauhtia haitannut, mutta innostuessaan juoksemaan tiukkaa kiemuraa koira saattaa mätkähtää joskus kyljelleen.

Kasvattaja varoittelee minua vielä lopuksi Nannan uskomattomasta ruokahalusta. Hän kertoo koiran olleen pentuna sisaruksiaan selvästi pienemmän ja jääneen muiden jalkoihin syömäpuuhissa. Siitä oli tainnut jäädä pieneen koiranpäähän kokemus, että ruokansa eteen on taisteltava. Ja tämä olento kyllä taisteleekin, sen tulin huomaamaan. Ruokakupin saatuaan se käy sapuskan kimppuun villisti huohottaen ja imuroi koko annoksen avoimeen kitaansa kuin puimakone.

Lähtiessäni kennelistä koira narun päässä huomaa oleellisempien keskustelujen jälkeen tiedustella myös uuden lemmikkini hintaa. Emäntä kuittaa kysymykseni epämääräisen lyhyesti:

- Maksusta voidaan sopia kuukauden päästä. Ota koira ensin koeajalle ja palauta, jos et tykkää.



Uuden koiran myötä elämä sivistyneen naisen talossa kääntyi mullin mallin. Villi meno jatkui, kunnes tuo mystisesti ulvova otus alkoi raottaa salaisuuttaan ja osoittaa jopa kelpo kotikoiran elkeitä. Nannan lisäksi muutama muukin karva-kuono kertoo tässä omista edesottamuksistaan.

